

exterior

Primavera 2025
exterior.cat

La revista que explica què fa Catalunya al món

X @ f

“

Soc la primera dona que presideix una institució a Suïssa que té 170 anys d'història. Ja era hora!

**Anna
Fontcuberta**

Presidenta de l'Escola Politècnica Federal de Lausana

ACM

Associació
Catalana
de Municipis

Som Servei. Som Municipalisme.

Assessorament
jurídic i suport
als ens locals

Representació
i defensa
dels interessos
dels municipis

Formació i
publicacions per
millorar el servei
dels ens locals

Compra agregada
de productes i serveis
amb estalvi econòmic
i procedimental

Fundació

Transparència
i Bon Govern Local

Ajudem en qüestions
de bon govern,
transparència i integritat

Fundació

Municipalista
d'Impuls Territorial

Servei d'assessorament
en els àmbits urbanístic,
territorial i ambiental

Fundació

Aula d'Alts
Estudis Electes

Formació constant
adreçada als càrrecs
electes locals

| La força del **municipalisme**

acm.cat |

Sumari

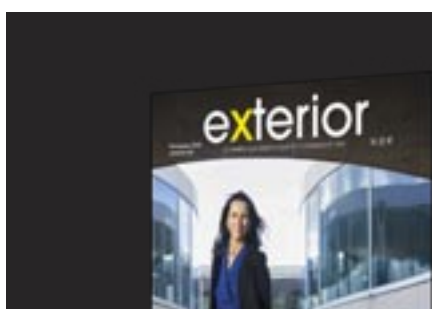
16.203 quilòmetres: 30
de Montreal a Sydney aixecant castells

Entrevista a **Anna Fontcuberta** 12
Presidenta de l'Escola Politècnica Federal de Lausana

**Associació Catalana
de Municipis (ACM)** 24
Fomentant la projecció exterior
dels municipis catalans

20 anys connectant **catalans al món** 42
de punta a punta del planeta

La nova revista en paper **exterior** 48
es distribuirà a 60 països

05_Jaume **Duch**
07_Jaume **Collboni**
09_Quim **Miró**
11_Laura **Foraster**
19_Pere **Almeda**

21_Sergi **Barrera**
23_Xavier **Antich**
27_Meritxell **Budó**
29_Montse **Marí**
37_Albert **Torres**

Opinions

39_Jordi **Xuclà**
41_Ivan **Besora**
54_Javi **López**

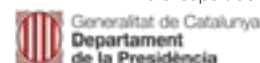
Revista Exterior, primavera 2025
Edita: Grup Comunicació 21

Editor: David Centol i Lozano
Director Editorial: Quim Miró
Director General: Marcelo Villanueva
Directora d'Art: Marga Moreno
Correcció: Pere Giménez
exterior@comunicacio21.com
publicitat@comunicacio21.com

www.exterior.cat

Amb el suport de:

Dipòsit Legal DL B 9846-2025

grup comunicació21

PREMI
INTERNACIONAL
amic
MITJANS
DE PROXIMITAT

2a
EDICIÓ

Enhorabona guanyadors!

El passat 1 d'abril, va tenir lloc al Paraninfo de la Universitat de Barcelona, l'entrega de guardons del **Premi Internacional AMIC Mitjans de Proximitat**. Un premi que neix per promoure el periodisme rigorós i l'excel·lència professional entre els editors de mitjans de proximitat de l'àmbit lingüístic català, Europeu i de la resta del món.

Volem donar l'enhorabona a la **Xarxa de diaris SOM** del Vallès Oriental, l'**Agència Mural** de São Paulo i la publicació portuguesa **Mensagem de Lisboa**, guanyadors en la categoria En català, Internacional i Europea, respectivament. L'enhorabona i gràcies per la vostra participació i pel vostre compromís.

Moltes Felicitats!

Organitza:

Amb el suport de:

Jaume Duch

Conseller d'Unió Europea
i Acció Exterior del Govern

Periodisme de qualitat per entendre un món canviant

Vivim temps complicats a escala mundial, que probablement mai pensàvem que ens tocava viure. Temps on tot allò en què creïem com a segur (un sistema global basat en normes, una arquitectura multilateral orientada a l'assoliment del progrés global, unes institucions fortes i una ciutadania informada) sembla estar en qüestió i ens obliga, alhora, a repensar què som i, sobretot, com defensar el nostre model de vida en un futur proper.

És en aquest context global, i local, on ens trobem avui dia, quan és més important que mai tenir certeses: socis internacionals fiables, institucions sòlides i fonts d'informació veraces i crítiques. És per això que la decisió d'Exterior.cat de llançar un número en paper i de reforçar així la seva aposta per la informació de qualitat, objectiva i plural, és una molt bona notícia per a la ciutadania de Catalunya. Una publicació que dona veu als diferents actors que conformen l'espai exterior català, és a dir, representants civils, polítics, institucionals, casals..., i que permet apropar aquesta realitat exterior a Catalunya. No sempre és una feina fàcil. És per això que vull agrair l'esforç diari dels qui fan realitat aquest projecte, que es consolida i s'estableix com a referent a Catalunya. El bon periodisme i el bon tractament de la informació són essencials per entendre el món en què vivim i connectar-nos amb realitats diferents de la nostra.

Aquest espai exterior català, a vegades difús, és el que aquest Govern i aquest Departament en concret volen fer valdre. Format per estudiants, professionals, per la societat civil catalana de l'exterior, institucions i ciutadans individuals, és una font de riquesa que Catalunya ni pot, ni vol permetre's perdre.

En un món en canvi permanent, Catalunya i el seu Govern volen jugar un paper rellevant en la seva redefinició, especialment, en el marc de la Unió Europea, que esdevé prioritària, també, per a l'acció d'aquest executiu. Europa és el nostre terreny de joc, allà on hem d'aportar les nostres fortaleses com a país i defensar els nostres interessos, principis i valors. Per això volem contribuir de manera decidida en l'aprofundiment del projecte europeu i aterrar-lo a casa nostra, en la nostra vida diària. Per fer-ho, tenim diferents aliats, però la comunitat que forma aquest espai exterior és, sens dubte, el millor de tots.

Som plenament conscients que incidir de manera decidida a la Unió Europea, i a la resta del món, és clau per garantir que Catalunya lideri un model de prosperitat compartida que ens permeti continuar progressant com a societat. Però també som conscients que és una feina que no podem fer sols. Cal que teixim complicitats i aliances que ho facin possible, també amb projectes com el vostre, que mitjançant la producció d'informació plural i de qualitat contribueixen a construir una societat més al dia, més diversa i més acollidora.

”

L'espai exterior català, a vegades difús, és el que aquest Govern i aquest Departament en concret volen fer valdre. Una font de riquesa que Catalunya ni pot, ni vol permetre's perdre

 medialog
Accelerating media

Quan cada moviment compta,
la velocitat és també intel·ligència estratègica.

www.medialog.es

Jaume Collboni
Alcalde de Barcelona

Barcelona relança la seva acció exterior

Barcelona és una ciutat global amb una llarga trajectòria de compromís amb l'acció internacional. Avui les ciutats no només som els espais on es concreten els grans reptes contemporanis, sinó que també som actors actius en la governança multilateral.

La diplomàcia de ciutats s'ha consolidat com un mecanisme clau per abordar problemes globals i enfortir la cooperació en un moment de marcada inestabilitat. En aquest context, Barcelona ha relançat les seves relacions internacionals, vinculant-les estretament amb les polítiques municipals.

Barcelona projecta ara la seva influència a Europa amb un clar objectiu: tenir més instruments per fer front a la crisi d'habitatge. Hem impulsat la iniciativa Mayors for Housing, una aliança amb París, Roma i altres 12 capitals europees per situar l'habitatge al centre de l'agenda política europea. I properament comptarem per primer cop amb una oficina pròpia a Brussel·les. L'ànima de la projecció de Barcelona a Europa és la col·laboració amb les principals ciutats de la UE en quatre eixos transformadors: habitatge, clima, innovació i democràcia.

Al mateix temps, mantenim el llegat de dècades d'acció internacional barcelonina. El compromís de la ciutat es materialitza destinant el 0,7% del pressupost municipal a cooperació internacional i activant mecanismes d'emergència per a crisis humanitàries, com la recent ajuda al Sudan. Aquesta vocació solidària té arrels profundes: el Districte 11-Sarajevo durant la guerra dels Balcans, el suport al procés de pau colombià i, ara, el corredor humanitari amb Kiiv són fites d'una trajectòria de dècades.

Barcelona ha entès que les ciutats, espais de convivència directa, han de reclamar el seu lloc en la governança global. La proximitat amb la ciutadania ens permet identificar necessitats i solucions innovadores que poden inspirar polítiques a escala mundial.

Aquest serà el punt de partida de les celebracions del 30è aniversari del Procés de Barcelona, aquella iniciativa visionària que va unir les dues ribes del Mediterrani sota el paraigua del diàleg. Tres dècades després, mantenim viu aquest esperit mediterrani de pont entre cultures i continents.

En temps de murs i divisió, Barcelona reivindica el seu paper com a ciutat de pau i com a ciutat activa en les institucions multilaterals en benefici també de tots els barcelonins i barcelonines. Aquest és el nostre compromís i la nostra vocació històrica.

”

Barcelona ha entès que les ciutats, espais de convivència directa, han de reclamar el seu lloc en la governança global. En temps de murs i divisió, Barcelona reivindica el seu paper com a ciutat de pau i com a ciutat activa en les institucions multilaterals

PREMI ARA DE CÒMIC EN CATALÀ

SISENA EDICIÓ

PREMI
10.000€
A L'OBRA GUANYADORA

Presenta el teu còmic de no-ficció –periodístic, assagístic, històric, biogràfic o autobiogràfic– en llengua catalana, d'una extensió de 10 a 16 pàgines.

El diari ARA, amb el suport del Departament de Política Lingüística i la col·laboració d'Editorial Finestres, convoca la sisena edició del Premi ARA de Còmic en Català amb l'objectiu de potenciar la presència de la llengua catalana en els nous gèneres de no-ficció que estan sorgint en el còmic adult.

Tens temps fins al 7 de setembre del 2025 per presentar el còmic en format PDF (19x26 cm) al correu premicomic@ara.cat

Tots els detalls a premicomic.ara.cat

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

EDITORIAL
FINESTRES

ara

Quim Miró

Director editorial d'Exterior.cat

I ara, també en paper

El 2025 serà un altre any assenyalat en la trajectòria per al projecte d'Exterior i, de retruc, per al Grup Comunicació 21. Llancem la revista Exterior, una nova publicació en paper que té com a fil conductor la Catalunya Exterior. De periodicitat bianual, ve a complementar l'activitat periodística diària al digital Exterior.cat. En la revista Exterior hi trobareu reportatges, entrevistes i articles d'opinió que posen en valor què fa Catalunya al món. En un moment en què el digital i l'audiovisual estan prenent molta força en l'àmbit de la comunicació, apostem pel paper, un format que permet consumir els continguts amb més calma i, sobretot, que manté un distintiu de prestigi en l'àmbit del periodisme.

Un altre aspecte rellevant del llançament d'Exterior és la seva distribució. La revista arribarà a una seixantena de països i es distribuirà de forma gratuïta al prop de 300 entitats, col·les castelleres internacionals i institucions i organismes catalans d'arreu del món. El projecte, primer en digital, i ara també en paper, sempre ha tingut la mirada allargada. Amb la revista Exterior fem una aposta clara per ser presents físicament a tot el planeta posant tot el protagonisme en els més de 400.000 catalanes i catalans que actualment resideixen a l'estranger, segons dades oficials. La Catalunya Exterior és el nostre únic terreny de joc i, set anys després, mantenim el nostre lema: expliquem què fa Catalunya al món.

L'aposta per l'edició en paper arriba en el moment més dolç (fins ara) per a la nostra capçalera. Fa set anys, l'editor del Grup Comunicació 21, David Centol, va veure un buit informatiu a la Catalunya Exterior i va impulsar l'edició digital, sent, així, pioners. Fins aleshores no existia cap mitjà especialitzat en la Catalunya Exterior. I així, amb més expertesa, mantenim la mateixa recepta que el primer dia: no fem cap concessió a la informació banal o polèmica, apostem pel rigor i fugim d'audiències artificials o no auditades. Prova d'això és que l'abril de 2025 hem obtingut 50.000 usuaris únics segons dades d'OJDinteractiva, convertint Exterior.cat en el mitjà amb més difusió de la Catalunya Exterior.

Aquesta xifra és un èxit de totes i tots: del Grup Comunicació 21, de l'equip de redacció d'Exterior.cat i, sobretot, dels seus lectors. Així és com hem consolidat una comunitat que cada dia es fa una mica més gran i que ha trobat en Exterior.cat el seu aixopluc. I lluny de conformar-nos, l'aposta pel format paper és tota una declaració d'intencions. Us vull donar les gràcies a totes i tots els qui ens acompanyeu en aquest camí i ens heu fet confiança. Volem continuar sent la vostra veu. El projecte d'Exterior.cat està més viu que mai i el millor encara està per venir.

”

**L'abril de 2025 hem obtingut
50.000 usuaris únics segons
dades d'OJDinteractiva, convertint
Exterior.cat en el mitjà amb més
difusió de la Catalunya Exterior.
Gràcies per la confiança**

50.694

usuaris únics del mes d'abril

Consolidar una comunitat de lectors no és pas fàcil
i amb **exterior.cat** ho hem aconseguit.
Cada dia serem més perquè la Catalunya
Exterior és protagonista i les catalanes
i catalans al món tenen una veu.

exterior.cat

La publicació que explica què fa Catalunya al món

Laura Foraster

Directora general de Catalunya Internacional

El món és dels valents

Ja fa més de sis anys que el portal Exterior.cat ens explica amb pèls i senyals què fa Catalunya al món. Les xifres d'audiència, amb una mitjana de més de 30.000 usuaris únics mensuals, mostren que va ser un gran encert aplegar sota un mateix paraigua les notícies relacionades amb el talent català que tenim escampat pel món, les activitats de les comunitats catalanes a l'estranger i l'acció exterior més institucional. En un món globalitzat, cal que algú expliqui Catalunya com a actor que vol ser present en aquesta globalitat.

El mèrit, és clar, no és només haver tingut la idea, sinó haver tingut el coratge de dur-la a la pràctica. Ara, a més, com que el món és dels valents, el Grup Comunicació 21 ha decidit reforçar el projecte comunicatiu d'Exterior.cat ha decidit reforçar el projecte comunicatiu d'Exterior.cat amb la revista en paper que teniu a les mans. Una revista de qualitat, com la resta de les que edita el Grup. Certament, reivindicar el format paper en plena era digital és tot un atreviment, però alhora és un senyal inequívoc de prestigi i una mostra clara de l'aposta estratègica del grup per l'àmbit de la internacionalització.

Per als qui ens dediquem a la projecció de Catalunya a l'estranger, l'existència d'Exterior.cat és una gran notícia, en tots els sentits i formats. En el fons, Catalunya Internacional i Exterior.cat compartim l'objectiu de fons, que és connectar Catalunya amb la resta del món. El nostre consorci, de composició publicoprivada, ho fa des de l'any 1924. L'activitat, però, es remunta molt més enrere, quan l'entitat tenia altres noms, des dels anys 80 com a Patronat Català Pro Europa, entitat pionera en les relacions amb la Unió Europea.

Catalunya Internacional treballa per donar a conèixer els valors i actius de Catalunya entre l'opinió pública internacional, fer que el nostre país tingui veu en els grans debats globals i establir llaços de confiança amb la ciutadania i les institucions d'altres països, a més de fomentar la capacitat dels joves interessats en les relacions internacionals i els professionals que treballen en aquest àmbit. En definitiva, exercim la doble tasca d'apropar Catalunya al món i el món a Catalunya.

Llarga vida, doncs, a Exterior.cat i a la nova revista en paper. Llarga vida als qui treballen per projectar Catalunya a nivell internacional. Llarga vida als qui connecten persones més enllà de les fronteres. Llarga vida als emprenedors, als qui arrisquen i als qui no defalleixen. Llarga vida als valents!

”

**En un món globalitzat,
cal que algú expliqui
Catalunya com a actor
que vol ser present
en aquesta globalitat**

Anna Fontcuberta

Una entrevista de Mireia Domènech i Bonet

Fotografia: Nicolas Righetti i Kiré Ivanov / EPFL

La catalana **Anna Fontcuberta i Morral** (Barcelona, 1975) és la presidenta de l'Escola Politècnica Federal de Lausana (École Polytechnique Fédérale de Lausanne, EPFL), a Suïssa. A 50 anys, Fontcuberta és investigadora i fins al nou càrrec exercia de professora titular de Ciència i Enginyeria de Materials de la mateixa institució. Nomenada pel Govern suís, aquest gener passat va rellevar Martin Vetterli i s'ha convertit en **la primera dona que presideix l'EPFL, una institució que té 170 anys d'història**. A Exterior, Fontcuberta posa en valor la ciència i el coneixement com a motors de la societat.

Llicenciada en Física a la Universitat de Barcelona (UB), posteriorment es va doctorar a l'Escola Politècnica de Palaiseau (França). També ha estat investigadora visitant a l'Institut Tecnològic de Califòrnia a Pasadena (Estats Units) i a la Universitat Tècnica de Munic (Alemanya), on va obtenir la seva acreditació en Física Experimental. A l'EFPL ha fet del seu laboratori de semiconductors el líder mundial en nanotecnologies sostenibles. És, també, cofundadora de l'*start-up* Aonex Technologies. Anteriorment es va implicar molt en la Fundació Nacional Suïssa per a la Ciència, de la qual va ser membre del comitè de gestió (2020-2024). A més, ha treballat activament en diversos consells, comitès i organitzacions científiques.

“

Suïssa sempre ha estat un país eficient perquè no estira més el braç que la màniga

De Caldes de Montbui a presidir l'Escola Politècnica Federal de Lausana, una de les universitats més prestigioses del món. Com ha estat el seu camí vital?

Ha estat marcat per la curiositat i, al mateix temps, per la necessitat de voler entendre el món a través de la física. Sempre vaig ser molt curiosa per descobrir allò que es coïa fora del nostre país, he estat molt viatgera, i he tingut la sort de conèixer món i aprendre molt.

A vostè sempre li ha fascinat la física, tot i que el que realment li interessava era l'enginyeria de materials.

Així és. Aleshores no existia l'enginyeria de materials ni l'enginyeria física, tot i que em van prometre que l'acabarien tirant endavant, però no va ser fins al cap de 15 o 20 anys. Per això vaig recórrer a l'àmbit de la física, i més endavant vaig especialitzar-me en física experimental i la part de materials.

Ser presidenta de l'Escola Politècnica Federal de Lausana equivaldria a ser rectora en una universitat catalana. Què creu que va ser determinant perquè el Govern de Suïssa apostés per vostè per liderar una nova etapa en la institució?

Presidir una universitat no formava part dels meus plans professionals, però les circumstàncies m'han dut fins aquí. En cada concurs públic, tot depèn de la resta de candidats. En aquest, jo he estat la guanyadora.

Més enllà dels mèrits, que són rellevants, el seu nomenament ha trencat un sostre de vidre: és la primera dona que presideix l'EPFL, una institució que té 170 anys d'història.

[Somriu] Ja era hora! Sempre he treballat de la millor manera possible i prioritant sempre la comunitat. Ara presideixo la institució, però he tingut la sort de créixer a l'entorn

de l'EPFL, la conec molt bé. Això és el que m'ha portat fins aquí i potser més endavant em portarà a un altre lloc.

Què vindria després, més enllà? Un premi Nobel?

[Riu] No, aquesta fita ni me la plantejo!

Com a dona, com s'ha anat adaptant al llarg de la seva carrera en un àmbit masculinitzat com el de la ciència?

Tots arribem on arribem gràcies a la comunitat que ens dona suport i ens inspira. He tingut la sort de poder treballar amb gent increïble que m'ha fet créixer i de qui n'he après molt. I quan he patit *mobbing*, he pogut comptar amb el suport i l'ajuda de col·legues i professionals. No estem mai soles.

És imprescindible comptar amb un mentor en el camí professional? Vostè ho és també per a altres?

Sí, però més enllà d'un mentor, també pot ser determinant un col·lega que en un moment puntual et dona un consell i que et serveix com a empenta per tirar endavant. En aquest sentit, a mi també em diuen "aquell dia em vas dir això!", i que els he donat llum en algun moment. Més que mentora, gairebé puc dir que tinc vocació de mare! [riu].

Vostè és investigadora i professora. Com es pot incentivar des de les escoles, especialment a les nenes, perquè tinguin curiositat per la ciència?

Ensenyant-les a creure en elles mateixes. Hi ha professors que són molt constructius, que ajuden i donen les eines perquè els alumnes creguin en si mateixos, però no sempre és així. S'ha d'anar molt amb compte. L'ofici de professor s'hauria de posar molt més en valor, perquè té molt impacte i molta influència en el futur de la societat.

Quan he patit *mobbing*, he pogut comptar amb el suport i l'ajuda de col·legues i professionals. No estem mai soles

Ha passat de ser professora de Ciència i Enginyeria de Materials a les aules del centre a dirigir-lo. Com ha assumit aquest pas més vinculat a la gestió?

Ser presidenta m'ha obligat a deixar momentàniament la docència. És impossible combinar-ho tot. Ara bé, dirigeixo un petit equip de recerca que em permet mantenir el contacte amb el terreny. Així ho van fer els meus predecessors i jo he volgut fer el mateix. Dirigir l'Escola és un estímul reconfortant per aconseguir que tingui un impacte positiu en la nostra comunitat.

Així i tot, no és el mateix liderar un grup de recerca com a investigadora que tirar endavant tota una universitat.

Sí, però jo considero que l'EPFL és com una *start-up*, una institució molt dinàmica en la qual tenim l'oportunitat de deixar petjada i d'impulsar projectes rellevants.

Quins són les prioritats que té com a presidenta de l'EPFL?

Bàsicament seran les limitacions pressupostàries i l'augment del nombre d'estudiants, hem de treballar més junts. Per això, tots aquests reptes ens han de fer ser encara més eficients que mai, és una evolució cultural. També veiem que hi ha temes estratègics que impliquen la col·laboració amb altres institucions. És el cas en qüestions com la intel·ligència artificial, la tecnologia aplicada a la salut i la sostenibilitat i la transició energètica. Per aquest motiu, hem creat una vicepresidència per al suport a les iniciatives estratègiques amb la missió de coordinar aquests temes i donar-los més impuls.

A què es deuen les limitacions pressupostàries previstes durant el seu mandat?

Suïssa sempre ha estat un país eficient perquè no estira més el braç que la màniga. Així i tot, durant la covid-19 el país es va endeutar una mica més del que és habitual i ara en paguem les conseqüències. Per això, hem d'assumir limitacions pressupostàries. Amb l'esforç de tothom, ho superarem.

Suïssa és un país on la innovació forma part del seu ADN. L'Escola Politècnica Federal de Lausana és un centre molt innovador, també, a escala humana.

Sí, a la universitat tots ens coneixem, cosa

que la fa tan especial. Més enllà d'aquest factor humà, comptem amb ments molt brillants, ja que mirem de donar mitjans i infraestructura òptima per permetre les investigacions punteres. També incentivem la innovació amb diferents programes.

Les universitats juguen un paper rellevant en la transferència de coneixements, de tecnologia i d'innovació en la societat.

Quin és el vincle que han de tenir amb el món empresarial i quin és l'impacte que han tenir per al país?

Des de l'EPFL facilitem que els nostres estudiants investigadors tinguin un contacte permanent amb el món empresarial, perquè són les empreses que necessiten el seu talent. Fins ara, majoritàriament els doctorats i postdoctorats són els qui impulsen les *start-ups*, però volem que ho facin els mateixos estudiants de carrera obrint-los els horitzons i mostrant l'aventura que és la innovació. En tot aquest temps, s'ha demostrat que, donant oportunitats als estudiants, l'impacte en la societat és més gran. Per això, aquest vincle el reforçarem molt més, perquè som aquí per servir a Suïssa.

La covid-19 va posar de relleu la importància de la ciència per superar una pandèmia, però paral·lelament va aparèixer amb força en l'opinió pública un corrent contrari a través de les *fake news*. Com es pot combatre aquesta desinformació?

És un aspecte rellevant i a tenir en compte. Una manera de combatre la desinformació seria assegurar diferents diàlegs amb la societat. Una manera de retornar a la població la inversió que rebem del Govern suís a través dels impostos és assegurar la transmissió de la informació científica i el diàleg. Ho retornem a través de diverses

accions: amb missatges a través de les xarxes socials, interactuant amb els museus i la cultura, i anant a les escoles. A més, també oferim un programa adreçat a professors per aprendre i entendre el mètode científic, que permet comprovar si una cosa és veritat o no ho és. Són accions que fem per refermar el paper de la ciència en la societat.

Un dels grans altaveus dins el corrent negacionista i que no escolta prou la ciència és l'administració Trump. Quina mirada hi posa des de Suïssa?

Hem de posar-hi distància, reforçar més que mai els nostres valors i no deixar-nos influir. Sortosament, a Europa la societat està més informada i no tan polaritzada com en altres llocs del món, però hem d'anar amb compte que no ens polaritzem també.

Quins són els principals reptes en el camp de la investigació i la recerca científica pels propers anys?

La intel·ligència artificial ho revolucionarà tot: la predicció de nous materials, com fem els experiments, i al mateix temps contribuirà a analitzar els resultats. Sense l'ús de la intel·ligència artificial, tots aquests avenços haurien estat molts més anys de recerca. Per tant, som davant d'un avenç científic que ho canviarà tot.

Més enllà dels centres de recerca, la població és conscient dels canvis que pot generar la intel·ligència artificial quant als avenços científics?

L'ús i l'aplicació de la intel·ligència artificial està anant molt ràpid i, fins i tot, hi ha científics a qui els genera incertesa. Però és normal que això passi. Com que encara no acabem d'entendre del tot la intel·ligència artificial, la mateixa societat hi posa una certa distància i li genera por.

Vostè s'ha format en diverses universitats d'arreu del món: de Catalunya als Estats Units passant per altres centres europeus. Què haurien d'aprendre les universitats catalanes respecte a allò que ha adquirit en altres universitats d'arreu?

En un moment donat es van separar l'ensenyament a les universitats i la recerca, i això va ser necessari per fer evolucionar la ciència i la innovació i permetre nivells molt alts.

“

Vaig compartir escola i institut amb Jordi Cuixart i Raül Romeva. Aleshores ja tenien un perfil molt determinat i amb molta maduresa

Jo diria que, en la pròxima fase, la imbricació de la recerca d'alt nivell i l'ensenyament universitari serà clau per continuar avançant cap a l'excel·lència. Perquè tenir els millors investigadors donant classe és una inspiració per als estudiants, i l'ensenyament dona suport a la recerca. Cal tenir un equilibri. Entenc per què es va fer aquesta separació en el seu moment, però penso que actualment es podria reflexionar en la manera com apropar-los.

Com a investigadora catalana i presidenta d'un centre suís, té previst impulsar algun projecte compartit amb alguna universitat de Catalunya?

De moment no ho tenim previst, tot i que ens coneixem. Formem part de xarxes d'universitats en l'àmbit europeu, som a EuroTech, però no n'hi ha cap de catalana.

Com viu la catalanitat des de Suïssa en un entorn més familiar?

La visc amb naturalitat. La meua filla ha nascut a Lausana i ella se sent suïssa. Ara bé, se sent orgullosa de les seves arrels catalanes, ja que cada estiu hem passat les vacances a Catalunya. El meu marit és alemany, per tant, la meua filla també se sent orgullosa de les seves arrels alemanyes. A Suïssa, aquesta multiculturalitat es viu amb normalitat, gairebé tothom té un entorn semblant.

Sent molt joveneta, vostè va compartir aula amb Jordi Cuixart i Raül Romeva. Tots tres han tingut un gran impacte en la societat.

De tots dos en guardo un gran record. Amb Cuixart vam compartir l'escola fins als 14 anys i amb Romeva vam coincidir a l'institut. Sent joves ja els veies que tenien un perfil molt determinat i amb molta maduresa. Recordo Romeva impulsant iniciatives per ajudar el Tercer Món, em semblava fascinant. La determinació que hem tingut és fruit de la responsabilitat personal, uns valors que ens van transmetre a l'escola.

Fa molts anys que viu a l'estranger i forma part de la Catalunya Exterior. Creu que els catalans i catalanes residents a l'exterior estan prou reconeguts des del propi país? És normal que, amb mesura, es reconeguin les persones que fan avançar la societat tant a dins com a fora. No sé com quantificar si es fa prou o no. ■

Pere Almeda

Director de l'Institut Ramon Llull

La cultura catalana en diàleg amb el món

L'Institut Ramon Llull (IRL), fundat el 2002 pel Govern de la Generalitat de Catalunya i el Govern de les Illes Balears amb l'objectiu de promoure la llengua i la cultura catalanes al món, ha estat sempre compromès amb l'impuls de la cooperació i el diàleg cultural. Actualment, a través de la Xarxa Llull, som a més de 140 universitats, formant part del programa acadèmic d'alguns dels centres de més prestigi internacional. Projectem la literatura catalana al món, donant suport a la traducció dels nostres escriptors i escriptores a les principals llengües i la seva publicació en editorials internacionals, i participant a les principals fires i festivals literaris. I hem desplegat múltiples instruments de suport a la creació en totes les disciplines de la cultura, com les arts escèniques, el cinema, la música, les arts visuals, el disseny o l'arquitectura.

L'IRL ha liderat la participació de la cultura catalana com a protagonista en els esdeveniments internacionals de més prestigi, i això ha contribuït a consolidar de manera brillant la seva presència a l'escenari internacional.

D'ençà de la creació de l'IRL, el context internacional ha canviat molt. El món d'avui és ple d'incerteses i inestabilitat. La fi de l'hegemonia occidental ve acompanyada d'una nova onada d'autoritarisme que amenaça les democràcies i el pluralisme en un nou món multipolar, a la vegada que augmenten les desigualtats i les agendes feminista i ecològica urgeixen fer transformacions estructurals.

En aquest moment, és en la cultura on la humanitat es confronta a si mateixa i s'interroga sobre la seva pròpia condició. Des de l'IRL hem considerat imprescindible elaborar una nova cartografia tenint en compte que la cultura és la membrana més sensible on afloren totes aquestes lluites. Amb aquest objectiu, el 2025 s'ha aprovat el nou Pla Estratègic de l'IRL i hem definit quin és el context-món en el qual ens volem relacionar i, sobretot, identificar com la cultura catalana ha d'interactuar amb la realitat d'avui. L'objectiu és que la cultura catalana participi activament en la conversa global des de la seva veu

singular i amb voluntat d'assolir un major impacte i guanyar més influència en els grans debats culturals de fons.

Volem situar la cultura catalana de manera més efectiva en el context europeu i internacional, tot explorant una major presència en el sud global i en especial a l'Àsia i l'Amèrica Llatina. Una estratègia que ha de permetre que, a través de l'IRL com a eina imprescindible, la llengua i la cultura catalanes, des de la creació, el geni i el talent, disposin de tots els instruments per parlar de tu a tu amb la resta del món.

”

L'objectiu és que la cultura catalana participi activament en la conversa global des de la seva veu singular

**el diari
metropolità**

El mitjà que més creix

295.861
lectors metropolitans

usuaris únics de l' 01/03 al 31/03 del 2025

grup comunicació21

Sergi Barrera

Cap de l'Oficina del Parlament Europeu a Barcelona

L'Oficina del Parlament Europeu a Barcelona: 25 anys connectant Europa i ciutadania

Des del seu naixement el març de 1999, l'Oficina del Parlament Europeu a Barcelona ha estat un punt clau per acostar les institucions europees a la ciutadania. Inaugurada per l'expresident José María Gil-Robles, forma part de la xarxa de 32 oficines d'enllaç repartides per tota la Unió Europea, i destaca com una de les primeres a obrir fora de les capitals estatals. Aquesta elecció reconeix la rellevància política i social de Barcelona, així com la seva vocació europea.

Amb seu al passeig de Gràcia, davant de la Pedrera, l'Oficina és un espai obert al diàleg entre institucions, societat civil i ciutadania. La seva missió és clara: fomentar la participació activa i informada en el projecte europeu.

Durant aquests 25 anys, l'Oficina ha esdevingut un referent en divulgació i debat sobre temes europeus. Organitza regularment actes públics i sessions formatives a l'Aula Europa, sovint amb la participació d'eurodiputats. També ofereix informació actualitzada sobre el treball parlamentari i difon continguts a través del web i les xarxes socials.

A més, coordina visites institucionals, com la de la Comissió Especial sobre la Crisi de l'Habitatge del 26 al 28 de maig, i lidera campanyes de comunicació com la de les eleccions europees. En l'àmbit educatiu, coordina al territori el programa Escoles Ambaixadores, que en el curs 2024-2025 involucra 22 centres i 700 alumnes.

Amb motiu del seu 25è aniversari, l'Oficina va celebrar un acte commemoratiu amb la presència de Pat Cox, expresident del Parlament Europeu. L'esdeveniment va reafirmar el compromís de continuar treballant per una ciutadania europea més informada, crítica i compromesa amb la democràcia.

L'Oficina també aposta pel debat jove a través dels Europa Afterwork, organitzats amb Exterior.cat, Deba-t.org i Equipo Europa. Aquestes trobades volen donar veu a estudiants i joves professionals.

Amb la mirada posada en el futur, l'Oficina del Parlament Europeu a Barcelona continuarà sent una peça clau per entendre Europa des de la proximitat. En aquest sentit, Exterior.cat és un aliat imprescindible per fer-ho possible, i celebrem amb especial satisfacció aquesta primera edició en paper de la seva publicació bianual.

”

Amb la mirada posada en el futur, l'Oficina del Parlament Europeu a Barcelona continuarà sent una peça clau per entendre Europa des de la proximitat

Passat, present
i futur del
**Periodisme
LGTBI+**

espai línia

Exposició oberta al públic

c/ Girona, 52

espai.mèdia

*El primer diari de la indústria
espacial de Catalunya*

grup comunicació**21**

Xavier Antich
President d'Òmnium Cultural

Català, llengua europea

Enmig d'un context internacional convuls, on les crisis encadenades –geopolítiques, climàtiques, democràtiques– han posat a prova els fonaments de la convivència global, torna a emergir amb força una evidència massa sovint oblidada: la necessitat d'un projecte europeu sòlid, profundament democràtic i respectuós amb la diversitat que el fa possible. Un projecte on les nacions sense estat també tinguin veu i on la pluralitat cultural i lingüística sigui entesa no com una nosa, sinó com una riquesa imprescindible.

És en aquest marc que la defensa i la projecció del català adquireixen un sentit ple. Amb més de deu milions de parlants potencials, el català no és ni una llengua minoritària ni residual. És, de fet, una de les llengües mitjanes d'Europa, amb un ecosistema cultural viu i una capacitat de producció literària, audiovisual i científica que ha traspassat fronteres. La cultura catalana –en totes les seves expressions– és una de les cartes de presentació més potent i prestigiosa que té la nostra nació de cara al món.

Per això, l'oficialitat del català a Europa no és una qüestió menor ni simbòlica. És una demanda de justícia democràtica. Una Europa que vol ser fidel als seus valors fundacionals ha de garantir el respecte efectiu a les seves llengües nacionals. I això implica, també, el compromís de les institucions pròpies: no podem exigir a fora allò que no defensem amb prou determinació des de dins. Cal que les nostres institucions es comprometin, amb fets i pressupostos, a fer créixer i impulsar la llengua que ens fa i ens explica.

En temps d'incertesa global, ens cal un compromís amb el futur que tingui vocació internacional i universal però que es mantingui radicalment pròpia, projectant allò que som per construir el que, col·lectivament volem ser. Europa es construeix des de la diversitat, i el català hi té un lloc natural, legítim i necessari.

”

**L'oficialitat del català a Europa
no és una qüestió menor
ni simbòlica. És una demanda
de justícia democràtica**

Fomentant la projecció exterior dels municipis catalans

La internacionalització del món local de Catalunya és un objectiu fonamental que s'ha fixat l'Associació Catalana de Municipis (ACM) en el Pla de mandat 2023-2027. El propòsit fonamental és potenciar la projecció exterior dels municipis catalans, així com afavorir la seva participació i integració en xarxes i organismes internacionals.

El foment de l'acció exterior dels municipis és una eina clau per a l'accés al coneixement, la informació i els recursos susceptibles de generar oportunitats de desenvolupament econòmic i social per als ciutadans, tot millorant-ne la qualitat de vida, així com la millora de la qualitat dels serveis públics. "Vivim en un món cada vegada més interconnectat. Els desafiaments globals, com el canvi climàtic, la transformació digital o la justícia social, no respecten fronteres, i la seva solució requereix d'una mirada i acció coordinada a tots els nivells, inclòs el local. Els municipis no són simples espectadors de la governança global, sinó que han de tenir un paper actiu i determinant en la seva configuració", assegura la presidenta de l'Associació Catalana de Municipis, Meritxell Budó.

Des de l'ACM i en col·laboració amb una institució de prestigi com el Centre d'Estudis Internacionals (CEI International Affairs), que compta amb més de 30 anys de trajectòria com a referent en la formació en diplomàcia i relacions internacionals, es va oferir un programa d'alta formació dirigit a electes i tècnics del món local amb l'objectiu primordial de promoure la internacionalització de les administracions públiques catalanes en el marc de la Unió Europea i les Nacions Unides.

Al llarg de 17 sessions i 52 hores lectives, els participants en el curs van abordar quatre grans àmbits: la contextualització del món local en el marc de la governança global; la diplomàcia de ciutats, la cooperació descentralitzada i les xarxes internacionals; el paper dels ens locals en el context institucional europeu, i les eines per impulsar estratègies d'internacionalització.

La formació va combinar teoria i pràctica, amb la participació d'experts i professionals de referència provinents d'organismes com el CIDOB, Eurolocal, Newland Consultancy, Nutrició Sense Fronteres, el Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament, la Diputació de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i ajuntaments com els de Manresa i Sant Cugat del Vallès. "Confio que aquest curs hagi ajudat a contextualitzar millor la governança internacional i a identificar com els grans reptes globals afecten directament en els municipis respectius", va reblar Budó.

A l'acte de cloenda va assistir, també, el director general del CEI, Joaquim Llimona, qui va assegurar que "els municipis poden contribuir a resoldre reptes globals, com les migracions o el canvi climàtic. I a través de les xarxes internacionals millorar la seva gestió. Per a aquest objectiu, cal una formació específica".

Lliurament de diplomes del curs d'internacionalització de l'ACM, en un acte a la seu del CEI International Affairs [Foto: ACM]

Meritxell Budó,
presidenta de l'ACM

"Els municipis no són simples espectadors de la governança global, sinó que han de tenir un paper actiu i determinant en la seva configuració"

Núria Bagaria,

tècnica de l'Ajuntament de Vic

“Aquests intercanvis de bones pràctiques i d'experiències compartides ajuden a forjar aprenentatges que cadascú pot acabar implementant en l'administració de la qual forma part”

Isidre Balcell,

alcalde de Savallà del Comtat

“Hem de prendre consciència de la importància de la internacionalització en els municipis: si no puguem en aquest carro i ens reinventem, el territori morirà”

Dos casos d'internacionalització

Entre els projectes que es van presentar durant la cloenda del programa d'alta formació dedicat a la internacionalització dels municipis impulsat per l'ACM destaca el pla a la Baixa Segarra, que abraça set pobles que sumen prop de 3.000 habitants, entre ells Savallà del Comtat. El seu alcalde, Isidre Balcell, explica que “hem de prendre consciència de la importància de la internacionalització en els municipis: si no puguem en aquest carro i ens reinventem, el territori morirà”.

L'alcalde de Savallà del Comtat afegeix que “aquells qui es mostren contraris a la internacionalització d'un municipi, majoritàriament ho fan per ignorància. Als municipis encara els manca molta informació en aquest àmbit”. Quant a l'assistència al curs, Balcell reconeix que “m'ha permès obtenir coneixements en l'àmbit de la internacionalització. Són aprenentatges molt positius que tenen la seva repercussió tant en municipis grans com petits. L'ajuda entre municipis grans i petits ha de ser mútua, ja que actualment hi ha una gran desconexió”.

Una altra participant en la formació ha estat Núria Bagaria, tècnica de subvencions i alcaldia de l'Ajuntament de Vic, que fins ara havia participat en cursos sobre fons europeus. “Aquest curs és un pas més enllà i ens ajuda als ajuntaments de totes les dimensions a conèixer millor què vol dir internacionalitzar el món local: des de les estratègies a les xarxes fins als actors”.

Bagaria ha format part d'un pla d'internacionalització d'Olesa de Bonesvalls. “Ha estat molt interessant treballar en aquest projecte per poder analitzar els recursos supramunicipals que es poden utilitzar per tirar endavant la internacionalització”, explica. Bagaria afegeix que “aquests intercanvis de bones pràctiques i d'experiències compartides ajuden a forjar aprenentatges que cadascú pot acabar implementant en l'administració de la qual forma part”. Els participants van rebre un diploma acreditatiu.

Meritxell Budó

Presidenta de l'Associació Catalana de Municipis (ACM)

La internacionalització del món local: una eina estratègica per a una Europa que comença als ajuntaments

Europa comença als carrers, a les places, a les escoles i als serveis públics dels nostres municipis. Com a catalans, sempre hem entès el projecte europeu com una finestra d'oportunitat per a un país més pròsper, més just i, sobretot, més lliure. Creiem en una Europa dels pobles, capaç de reconèixer i abraçar la seva pluralitat com a actiu polític, cultural i democràtic.

En aquest escenari, el món local català ha de ser un actor actiu i amb veu pròpia. La realitat és clara: més del 75% de les polítiques europees tenen un impacte directe en la gestió municipal. I els grans reptes globals —la transició ecològica, la transformació digital, la cohesió social o la lluita contra el canvi climàtic— no es poden abordar amb èxit si no és des de la proximitat, des dels ajuntaments, des del territori.

Per això, des de l'Associació Catalana de Municipis (ACM) hem assumit un compromís ferm: situar la internacionalització com una de les apostes estratègiques del mandat. No es tracta només d'un exercici de projecció exterior, sinó d'una aposta política per fer sentir la veu dels municipis catalans en els espais on es decideixen les grans polítiques públiques que ens afecten. Volem influir, decidir i compartir.

Aquest compromís s'articula en dues grans línies d'acció. D'una banda, la projecció internacional, que impulsa la participació activa dels ajuntaments catalans en xarxes, fòrums i organismes multilaterals centrats en àmbits clau com el desenvolupament sostenible, la inclusió social o la innovació urbana. De l'altra, la presència global, amb iniciatives que connecten els nostres municipis amb experiències d'arreu del món, com els viatges d'estudi o el recent curs d'internacionalització impulsat amb el Centre d'Estudis Internacionals (CEI).

Internacionalitzar el món local és una necessitat urgent i estratègica si volem garantir la sostenibilitat, la innovació i la qualitat democràtica dels nostres municipis. I també és una eina clau per projectar la

veu de Catalunya al món des de la força i la legitimitat dels seus governs locals.

Europa es construeix des dels pobles i ciutats i, en aquest horitzó, el municipalisme català ha d'exercir el lideratge que li pertoca. Perquè els ajuntaments són els primers motors de canvi, però també els primers garants dels drets i del benestar de la ciutadania.

”

Internacionalitzar el món local és una necessitat urgent i estratègica si volem garantir la sostenibilitat, la innovació i la qualitat democràtica dels nostres municipis

THE INBOUND AGENCY

INBOUND MARKETING • SEO • SEM • COMPRA PROGRAMÀTICA • LEAD GENERATION

HUMANA.

DIGITAL.

EFICAÇ.

www.nothingad.com

info@nothingad.com

Tel.93.681.81.46

Barcelona/Madrid

[/nothingAD](https://www.facebook.com/nothingAD)

[/nothingAD](https://twitter.com/nothingAD)

[/nothingAD-comunicació](https://www.linkedin.com/company/nothingAD-comunicació)

[/nothingAD](https://www.youtube.com/nothingAD)

Montse Marí

Presidenta de la Federació Internacional d'Entitats Catalanes (FIEC)

La FIEC, passat, present i futur

L'emigració catalana data del segle XVIII i al XIX va augmentar. Quan la FIEC, producte de l'existència de les entitats a l'exterior, es va fundar l'any 1996, la realitat era diferent. Només 32.000 persones estàvem censades al CERA (Cens Electoral de Residents Absents). La FIEC és doncs passat del que ha après i amb les entitats establertes al segle XX ha fet història. L'any 2022 va tornar a fer història quan amb la col·laboració de Marea Granate va aconseguir l'abolició del vot pregat.

La FIEC també és present perquè les actuacions són producte de l'atenta escolta envers les entitats d'arreu del món i de la voluntat d'aglutinar llurs inquietuds, de les quals se'n fa ressò davant la nostra administració. El 3 d'abril, per exemple, vam veure com la FIEC compareixia davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior del Parlament de Catalunya per presentar dades i propostes per donar visibilitat a la Catalunya Exterior.

La FIEC no camina sola, és la representació de la voluntat dels que vivim a l'exterior i crea noves aliances per enriquir les comunitats i aportar nous instruments tant a escala política com social. Mitjançant les manifestacions culturals que organitza apropa les comunitats del món, que prenen consciència que tenim objectius comuns i que, plegades, podem ser més fortes.

Nogensmenys, la FIEC és futur, perquè els canvis successius al nostre país i la transformació de la realitat mundial afecten inevitablement i sobre manera les entitats catalanes de l'exterior. La FIEC està a l'aguait, i té la voluntat de seguir treballant amb les comunitats i per a les comunitats per poder gaudir dels mateixos drets que els residents a Catalunya.

Actualment som gairebé 400.0000 persones a l'exterior. El nostre parer té pes i és important que la població de Catalunya sigui conscient de la nostra existència i que el Govern ho sigui del nostre paper. El contacte directe amb els països d'acollida fa que tinguem informació valuosa i que hàgim creat aliances avantatjoses per a Catalunya tant en temes econòmics com de coneixement.

Viure la catalanitat és una experiència personal, però viure-la com a col·lectivitat enforteix el sentiment de pertinença i la continuïtat de la nostra llengua i tradicions. Té sentit que les persones que vivim a l'exterior ens unim a una comunitat catalana i també en té que les comunitats catalanes s'uneixin a la FIEC.

Aprofitem l'ocasió per agrair la gran i constant aportació d'Exterior.cat, i celebrem la posada en marxa de l'edició en paper.

”

Viure la catalanitat és una experiència personal, però viure-la com a col·lectivitat enforteix el sentiment de pertinença i la continuïtat de la nostra llengua i tradicions

16.203 quilòmetres: de Montreal a Sydney aixecant castells

Per Maria Cerezuela
Fotos: Quim Miró

La Colla Castellera de Madrid en l'actuació
de la diada internacional del Concurs de
Castells a Tarragona de 2024.

Els Castellers de París en l'actuació de la diada internacional del Concurs de Castells a Tarragona de 2024.

Castell. És una paraula que té diferents accepcions en català i que, de mica en mica, comença a guanyar-se el seu espai també a l'estranger. Si prenem com a referència la que el defineix com "el conjunt de castellers enfilats els uns damunt les espatlles dels altres fins a aconseguir diversos pisos d'alçada", podem pensar en les torres humanes que es construeixen des del segle XVIII al País Valencià i que aviat van arribar a Catalunya, més en concret al Camp de Tarragona, el Penedès i el Garraf. Tres-cents anys després, és innegable que el fet casteller i la seva cultura s'han instal·lat a Catalunya i ja formen part del seu ADN, però, com han exportat el fet casteller les comunitats catalanes en els seus països d'acollida?

Colles castelleres internacionals

Mig milió de catalans integren la diàspora exterior i, així com el seu talent, també han exportat la seva cultura i les seves tradicions. I, en molts d'ells, els castells formen part de la seva vida. Una vintena de colles castelleres han anat sorgint arreu del món i en la darrera dècada s'ha viscut l'eclosió més significativa, un fet que ha obert les fronteres dels castells.

Des de Montreal (2007) –on va néixer la primera colla de les quals se'n tenen dades– fins a Zuric (Suïssa), Estocolm (Suècia) i el País Basc –on s'han format les més joves–, les torres humanes han conquerit espais emblemàtics arreu del planeta. Per això, no és estrany veure com s'aixequen castells davant del mont de Fuji (Japó), a la Grand Place de Brussel·les (Bèlgica) o a Andorra. Però quina és l'explicació d'aquesta proliferació de grups castellers en tants racons del món?

Tal i com va passar a finals del 1700, els castells van arribar com una evolució del ball de valencians, que es tancava enlairant una figura humana. De mica en mica, i arran de la seva arribada a Catalunya, el repte era aixecar una figura cada cop més alta, i a Valls es va certificar l'autonomia dels castells respecte dels primers balls dels quals procedien. Així, va ser una tradició que es va exportar i que va arrelar a Catalunya amb trets d'identitat propis. El folre, les manilles i la pinya van començar a fer-se coneguts dins de la cultura catalana i, de la mateixa manera que ara, van traspuar en aquells ciutadans que s'hi interessaven.

Ignasi Querol
Sydney

“Si aconseguim que les colles de Catalunya i la Coordinadora estiguin més connectades amb les que som a l'exterior, és possible que aquestes últimes prosperin i aconseguixin ser més permanents”

Pau Ramos Tòquio

“És una activitat de molt contacte, i en una ciutat com Tòquio, on es valora tant la intimitat individual, dificulta una mica la introducció a fer castells”

PROCÉS D'ADAPTACIÓ, REALITATS DIVERSES

Actualment, la reticència a aixecar castells també té a veure amb el país on volen desenvolupar-se. L'acceptació és molt bona entre aquell públic que mai abans ha vist aixecar torres humanes, però el punt clau és el d'impli-car-s'hi, almenys des de la pinya. Pau Ramos, membre de la colla dels Castellers de Tòquio (Japó), afirma que “és una activitat de molt contacte, i en una ciutat com Tòquio, on es valora tant la intimitat individual, dificulta una mica la introducció a fer castells”. Hi coincideix Ignasi Querol, membre de la junta de la colla dels Castellers de Sydney (Austràlia), qui explica que “és difícil atraure gent autòctona a fer castells, perquè és una activitat que no entenen i que veuen com a molt perillosa”. “Quan expliques que ens enfilarem els uns sobre dels altres es queden amb la boca oberta pensant si ens hem tornat bojos”, diu el tresorer de la colla dels Castellers d'Estocolm (Suècia), Oriol Closa.

Un cop superada aquesta barrera de sorpresa, la tradició casteller ha agafat velocitat de creuer i és previst que durant el 2025 en neixin més, de colles. Quin és el dia a dia d'aquests grups de catalans i catalanes que s'acompanyen de nadius de cada país per aixecar castells? Habitualment, els assajos setmanals es concentren els caps de setmana, tot i que n'hi ha que augmenten el ritme quan s'apropen dates importants. Per una banda, el repte és trobar un local per poder desenvolupar castells, amb l'alçada idònia i que estigui obert a les hores d'assaig; a l'inici moltes colles acaben assajant en places desafiant, en alguns casos, la climatologia. De l'altra, és difondre el fet casteller entre les comunitats de les ciutats d'acollida per acumular actius. L'activitat dels castells necessita reforços i és aquí quan apareix l'efecte integrador per a les comunitats catalanes arreu captant persones d'altres nacionalitats. Hi ha colles on, a més del català, la llengua predominant és la del país d'acollida.

EL VINCLE ENTRE LES COLLES

Una vegada es compleixen amb aquestes fites, toca buscar aliats, colles padrines (que acostumen a tractar-se de colles establertes a Catalunya) i diades en les quals participar. Cal posar en escena allò que s'aprèn en els assajos. Cada grup intenta celebrar una diada pròpia anual, és la gran cita per vestir-se de llarg i presentar els millors castells. Es tracta de diades compartides i, en el cas de les colles a l'exterior, tenen lloc en indrets emblemàtics de les ciutats. Cada dos anys, les colles castelleres internacionals s'apleguen per celebrar la seva diada, que aquest 2025 ha estat la cinquena edició a Berlín (Alemanya) amb la participació (a més de la colla amfitriona) de les colles d'Andorra, Brussel·les, Copenhaguen, Edinburgh, Estocolm, Lausana, Londres, París i Zuric. A més, les colles de Madrid, Tolosa de Llenguadoc i Montreal també hi han estat representades. És una ocasió perfecta per concentrar el major nombre de castellers i castelleres lluny de Catalunya i intercanviar inquietuds que, de ben segur, són compartides.

Una altra cita compartida és la diada internacional a Tarragona que s'ha consolidat dins el Concurs de Castells, l'esdeveniment que reuneix el bo i millor del món casteller. El 2024, les quatre colles internacionals que hi van participar van ser la Colla Castellera de Madrid, els Xiquets de Copenhaguen, els Castellers de París i els Castellers d'Andorra. És una ocasió única per al públic català per conèixer la realitat dels castells a l'estranger, i un estímul per a les colles participants actuar en una de les places més destacades del món casteller, davant un públic entès i amb una col·laboració mútua que els permet fer els seus millors castells. Així, Sofia Wainsztein, presidenta de la colla castellera de Brussel·les, creu que "el suport que ens donem entre les colles internacionals és molt positiu, cada vegada ens ajudem més i això ens beneficia a nosaltres i al fet casteller". La presidenta dels Xiquets de Copenhaguen, Laia Poquí, creu que "és increïble la força amb què comencen les colles, això demostra que les colles a l'exterior no tenim sostre!".

Sofia Wainsztein
Brussel·les

"El suport que ens donem entre les colles internacionals és molt positiu, ens beneficia a nosaltres i al fet casteller"

Castellers of London (Regne Unit)

Color camisa
vermell
Neixen el
2015

Colla Castellera d'Edinburgh (Escòcia)

'Cardats'

Color camisa
blau fosc
Neixen el
2015

Xiquets de Copenhaguen (Dinamarca)

Color camisa
blau cel
Neixen el
2014

Castellers de Sydney (Austràlia)

'Kangaroos'

Color camisa
daurat
Neixen el
2016

Castellers de Montréal (Canadà)

Color camisa
beige
Neixen el
2007

Els castells a l'exterior tenen un efecte integrador per a les comunitats catalanes, captant persones d'altres nacionalitats. Hi ha colles on, a més del català, hi predomina la llengua del país d'acollida

REPTES DE PRESENT I DE FUTUR

La pedra a la sabata per a moltes de les colles a l'exterior és el vessant econòmic i la relació amb Catalunya. De vegades, la distància no ajuda i això es tradueix en menys recursos per als grups que estan fora. Així ho explica Oriol Closa, qui creu que “les dificultats per fer castells venen de Catalunya i no del país on compartim la nostra cultura i tradicions”, referint-se a la despesa econòmica que suposa per a una colla actuar complint amb tots els requeriments de seguretat.

Quant a la relació amb el món casteller (de Catalunya), des de Sydney, Ignasi Querol apel·la a una relació més fluïda des de la Coordinadora de Colles Castelleres de Catalunya, a qui reclama una mirada més internacional: “Si aconseguim que les colles de Catalunya i la Coordinadora estiguin més connectades amb les que som a l'exterior, és possible que aquestes últimes prosperin i aconseguixin ser més permanents”. Així, des de Tòquio, Pau Ramos apunta al tipus de lligams que sorgeixen un cop ets dins d'una colla castellerà: “Les relacions que cultivem als castells seran crucials en els propers anys, on els reptes que ens esperen als humans requeriran de comunitats resilients amb forts llaços de suport locals”.

La mirada al passat en clau castellerà ens parla dels seus orígens, dels moments més rellevants i del punt d'inflexió quan, l'any 2010, la UNESCO va declarar els castells com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat. Les pinyes van obrir els ulls al món, van acceptar nous membres, fins i tot aquells que ni els coneixien, i el desafiament del futur és majúscul: seguir aixecant castells, estendre la cultura catalana arreu, i dotar aquesta pràctica cultural de veu pròpia i de credibilitat. Indubtablement, l'origen resideix a Catalunya, però en un món on podem viatjar d'una punta a l'altra en qüestió d'hores, cal eixamplar la mirada. Per això, el futur dels castellers serà “competitiu i social”, com opina Laia Poquí, i “brillant i amb més ganes de tocar el cel”, segons Oriol Closa. “Les colles castelleres a l'exterior han vingut per quedar-se i la febre encara creixerà”, rebla Sofia Wainsztein a Brussel·les. El món casteller a l'exterior vol alçar-se amunt i expandint-se per acabar de consolidar una dècada esplendorosa.

Albert Torres

President de la Coordinadora
de Colles Castelleres de Catalunya

Castells més enllà de Catalunya: les colles a l'exterior com a ponts culturals

Quan, a la plaça, sona el toc de castells i el silenci precedeix l'enlairament d'un pilar, assistim a molt més que una proesa física: és una metàfora viva de la confiança, la comunitat i l'esforç compartit. Aquesta imatge, tan arrelada al territori català, ha començat fa anys a projectar-se més enllà de les nostres fronteres. A Londres, París, Copenhaguen o Montreal, els castells també s'aixequen, amb els esforços conjunts d'una faixa rere l'altra. Són les colles castelleres a l'exterior, una realitat discreta però d'un simbolisme poderós.

Nascudes sovint de l'empenta de catalans que viuen fora, aquestes colles han evolucionat cap a espais d'interculturalitat. Amb integrants d'arreu del món, fan dels castells una llengua comuna, on tant se val d'on vens sinó com et col·loques per sostenir la resta. Els Castellers de Sydney, la Colla Castellera Mannekes de Brussel·les, els Castellers de Berlín o la Colla Castellera de Madrid, entre d'altres, ja no només practiquen una tradició: fan diplomàcia cultural, teixeixen vincles, expliquen un país.

Tanmateix, la seva activitat no és senzilla. La manca d'infraestructures, la dificultat per mantenir una massa social estable o la distància física entre els membres són reptes constants. Moltes colles assagen en espais cedits, improvisen pinyes amb menys mans de les desitjades i es reinventen en cada diada. Però persisteixen, i això ja és un èxit.

La seva tasca transcendeix el món casteller. En un context global on la cultura sovint queda arraconada per urgències polítiques o econòmiques, aquestes colles s'erigeixen com a ponts vius entre cultures, entre Catalunya i el món. Transmeten valors universals i, alhora, singulars: la força del grup, la responsabilitat compartida, l'harmonia entre diversitat i cohesió.

Les colles a l'exterior no només demostren que es pot alçar un castell fora de Catalunya. Demostren que, malgrat la distància, hi ha maneres profundes de connectar-nos. I, potser, aquest sigui el castell més difícil —i més bell— d'aixecar.

”

**Les colles a l'exterior demostren
que, malgrat la distància,
hi ha maneres profundes
de connectar-nos. I, potser,
aquest sigui el castell més difícil
—i més bell— d'aixecar**

La idea més important en publicitat és innovar; generar una picor i després oferir una loció calmant

(Don Draper, Mad Men, temporada 2, capítol 3)

Don Draper no existeix. És un personatge de ficció d'una de les millors sèries de televisió. Però el que presentem avui sí que existeix. Per innovació entenem la introducció de noves maneres de dissenyar, produir o vendre béns o serveis. Bàsicament significa crear un canvi positiu en l'estat de coses existent o, en relació amb el significat literal de la paraula, alterar l'ordre de les coses establertes per fer coses noves. Una nova agència de publicitat és innovar? Sí, perquè som la primera agència de publicitat metropolitana de proximitat, orientada només al petit comerç. Perquè volem impulsar les vendes dels seus singulars negocis. Exportar el talent creatiu al món local. Acompanyar-los en la digitalització de les seves botigues. Introduir-hi de manera pràctica i ètica la Intel·ligència Artificial. I fer-ho amb l'impuls del català com una eina per vendre més i millor. **Neix Barcelona Difusió.**

Jordi Xuclà

President del Consell Català
del Moviment Europeu de Barcelona

El plaer d'un mitjà en format paper

Sempre és una bona notícia salutar l'aparició d'un nou mitjà de comunicació o l'ampliació de la seva oferta. Aquest és el cas d'Exterior.cat, que després d'anys d'informar-nos en format digital, ara fa el pas també al format de paper. En aquests temps que tantes informacions ens arriben en format digital i estem de ple en la roda de les "fonts aleatòries" que ens arriben per l'algoritme que hem alimentat, plau saber que tindrem en el format de paper un espai on llegir i reflexionar amb calma.

Són varies les funcions del periodisme, però n'hi ha una que no semblava tan evident o rellevant fa uns anys: proposar una ordenació jeràrquica i una selecció de continguts. La lectura a través de mitjans en format paper ens porta a l'agradable ritual de començar "pel començament", de deixar-se guiar per una redacció que ens destaca algunes notícies i ens proposa uns continguts limitats pel suport en paper. Periodisme que arrisca en la seva aposta, que no vol ser pla ni mer intermediari de notícies.

Exterior.cat ens aporta notícies i reflexió sobre l'acció exterior, la política europea, les comunitats catalanes a l'exterior, el pols de la societat civil i del món acadèmic en la dimensió internacional de Catalunya. No és per casualitat que mitjans amb els continguts que ens ofereix Exterior.cat no siguin molt habituals en el nostre panorama mediàtic. Per varis motius, la nostra societat no s'ha abocat a la reflexió sobre les relacions internacionals. En la literatura del psicologisme dels països –sobre la qual va escriure Vicens Vives– els catalans ens hem dedicat en els últims segles molt més al comerç i la indústria que no pas als quefers de l'estudi i la pràctica de les relacions internacionals.

Però el món canvia acceleradament i avui Barcelona i el conjunt del país poden ser un nòdul atractiu per a l'estudi i la pràctica de les relacions internacionals. Les empreses avui dia necessiten informació geopolítica per prendre decisions de negoci. Els més joves mostren un interès pel que passa al món molt superior que altres generacions. Perquè per a ells és el seu camp de joc i de vida. Fins a la primera Guerra Mundial, el món no va ser global, i fins a la hiperconnectivitat i la mobilitat de masses, no ha estat proper. A partir d'ara tindrem en la revista Exterior el tast de qualitat informativa, com una magdalena acabada de fer per esmorzar.

”

En la literatura del psicologisme dels països –sobre la qual va escriure Vicens Vives– els catalans ens hem dedicat en els últims segles molt més al comerç i la indústria que no pas als quefers de l'estudi i la pràctica de les relacions internacionals

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Ivan Besora

President de l'Associació per a la Difusió del Folklore Adifolk

L'Aplec Internacional d'Adifolk: una finestra al món per a la cultura popular catalana

És un honor per a Adifolk - Associació per a la Difusió del Folklore compartir la visió i les perspectives de la nostra entitat en aquest moment decisiu. La missió internacionalitzadora d'Adifolk és fonamental per al nostre treball i, al llarg dels anys, hem consolidat un projecte de gran abast, amb l'Aplec Internacional com un dels seus pilars més destacats.

Adifolk va néixer l'any 1972, ara fa 53 anys, amb l'objectiu de portar a Catalunya cultures i tradicions d'arreu del món, i projectar la cultura popular catalana més enllà de les nostres fronteres. A través de la nostra activitat, hem estat capaços de crear llaços amb comunitats de tot el món, establint ponts de comprensió mútua i enriquiment cultural. La nostra tasca internacional ha estat una porta oberta per a la difusió i l'intercanvi de la riquesa de la cultura popular catalana.

L'Aplec Internacional, que celebrem des de 1988, representa el punt àlgid d'aquesta missió. Creat amb la voluntat de ser un gran esdeveniment de referència mundial en l'àmbit de la projecció de la cultura popular, l'Aplec s'ha convertit en una celebració que va més enllà de la mera exhibició festiva. La cultura popular catalana s'exporta al món, compartint la seva identitat amb altres cultures a través de la dansa, la música i altres expressions populars.

Pel que fa a l'Aplec 2025, que tindrà lloc a Còrsega, a la ciutat de Bastia, les expectatives d'Adifolk són molt altes. Apostem fermament per una edició que sigui una gran festa d'intercanvi cultural, un esdeveniment que, a més de mostrar la força de la nostra tradició, sigui també una mostra que interrelacioni dues cultures mediterrànies, la corsa i la catalana. Una edició que comptarà amb 31 grups d'arreu de Catalunya representant els diferents àmbits de la cultura popular catalana, amb prop de 600 actuant.

Aquesta edició serà també una gran oportunitat per a l'expansió de la nostra xarxa internacional. Còrsega, amb la seva ubicació estratègica i la seva pròpia història de resistència i preservació cultural, representa un espai ideal per a aquest tipus d'intercanvis. Confiam que l'Aplec 2025 serà un esdeveniment memorable, que deixarà una petjada profunda per primera vegada a Còrsega.

L'Aplec Internacional és una oportunitat per mostrar la nostra identitat cultural, però també per escoltar i aprendre dels altres

Finalment, no vull deixar passar l'oportunitat de fer una menció especial a Exterior.cat. Aquest mitjà de comunicació ha estat clau en la nostra tasca de difusió a nivell internacional. La seva funció de promoció a l'exterior ha estat fonamental per garantir que l'Aplec Internacional d'Adifolk arribi a un públic més ampli. A través de la seva col·laboració, hem pogut arribar a un gran nombre de comunitats a l'exterior, oferint-los l'oportunitat de formar part d'aquesta gran celebració. Exterior.cat no només facilita la visibilització de l'Aplec, sinó que també ajuda a teixir les xarxes necessàries per aconseguir un veritable intercanvi cultural, la qual cosa és un dels objectius fonamentals de la nostra entitat.

En resum, des d'Adifolk continuem treballant per enfortir els vincles culturals entre Catalunya i la resta del món. L'Aplec Internacional és una oportunitat per mostrar la nostra identitat cultural, però també per escoltar i aprendre dels altres. Amb l'Aplec 2025 a Còrsega, estem segurs que podrem consolidar encara més la nostra visibilitat internacional i reafirmar el paper de la cultura popular com a eina d'unió i comprensió entre els pobles.

Un reportatge de **Quim Miró**

20 anys connectant catalans al món

de punta a punta del planeta

Hi viuen catalans o catalanes a Bangalore (Índia), a Turku (Finlàndia) o a São Lourenço (Brasil)? Aquesta pregunta té resposta: consultar Catalansalmon, la plataforma mundial que des de fa 20 anys connecta catalans i catalanes d'arreu del món de manera ràpida, eficient i gratuïta.

Actualment compta amb una distribució de 483 webs en línia arreu del món que manté connectats més de 14.000 catalans de 149 països.

Des Dublín –la primera en marxa– fins a Charleston (Carolina del Sud, Estats Units) –l'última–, la representació de catalans arreu és molt àmplia. Així, ha recopilat gairebé 100.000 contactes de catalans d'arreu del món. Catalansalmon s'ha convertit en l'ambaixada virtual dels catalans al món, oferint un servei de valor i qualitat a persones, institucions i empreses de Catalunya.

Sergi Marzabal és l'impulsor de la plataforma catalansalmon.com. Foto: Joanna Chichelnitzky

L'any 2005, Sergi Marzabal (Vigo, 1966) i la seva parella van deixar Barcelona per viure a Dublín (Irlanda). Aquest català nascut circumstancialment a Galícia va viure a la vila de Gràcia; els seus pares es van conèixer a l'embalat de la plaça del Diamant durant unes festes del barri. "Quan vam decidir anar a viure a Irlanda no hi havia xarxes socials i no hi havia les facilitats que hi ha ara. L'única eina de contacte amb el món eren els xats que oferien els webs", recorda Marzabal. Informàtic i programador de professió, les primeres setmanes d'adaptació a Dublín van ser, també, dies de remenar la xarxa en l'intent de conèixer catalans residents a Irlanda. Així és com va crear el web Catalansadublin. Era la llavor d'un projecte que agafaria molta més volada. "Va ser la manera més ràpida, eficient i de franc de conèixer catalans a Irlanda", explica.

Aquesta idea, però, va tenir ràpidament molta demanda. "Em van escriure catalans residents a altres ciutats, com Berlín o Manchester, demanant-me que fes el mateix per a cada ciutat", explica. Fins que va dissenyar Catalansalmon, una xarxa mundial de pàgines web que durant molts anys ha estat "una eina de capçalera" de la majoria de catalans que s'han instal·lat en qualsevol punt geogràfic del planeta. És el cas de la Patrícia, una noia resident a Manchester que "feia 16 anys que vivia a Anglaterra i portava una petita senyera visible en l'intent de conèixer catalans arreu del país. Amb aquest sistema tot li va ser més ràpid", apunta Marzabal.

**La plataforma digital
que va impulsar
l'informàtic
Sergi Marzabal
el 2005 és l'eina
d'interacció amb
majúscules entre
catalans i catalanes
a l'estranger**

**grups de
WhatsApp de
ciutats/països**

**usuaris
registrats**

**webs
en línia**

països

**contactes
realitzats**

Catalansalmon s'ha convertit en l'ambaixada virtual dels catalans al món, oferint un servei de valor i qualitat a persones, institucions i empreses de Catalunya

LA NOVA REALITAT DIGITAL

L'evolució constant de la comunicació i l'aparició de les aplicacions de mòbil han fet un gir de 180 graus en les relacions de catalans a l'exterior.

"Actualment, en moltes ciutats del món és molt fàcil coincidir amb gent del teu país gràcies als canvis en la comunicació. Quan vaig crear el web era impensable", apunta. Catalansalmon.com és ara un web de referència, però l'ús ja no és el mateix. Qui en treuen més profit són els catalans que trien com a lloc de residència punts pràcticament desconeguts del planeta.

L'informàtic admet que "abans s'utilitzava com un xat, ara som en l'època del WhatsApp". Aquesta aplicació al mòbil de Marzabal bull a tothora. "Formo part de més de 300 grups de WhatsApp de catalans d'arreu del món!", reconeix. Durant aquests anys, Marzabal és el nexa d'unió de molts catalans escampats arreu del món. "Només pots entendre què significa compartir moments amb persones que parlen com tu quan vius a l'estranger", explica. Aquest informàtic subratlla que "en la majoria dels casos són gent amb qui probablement no connectaries mai a Catalunya, però la distància té aquest component emocional i d'interacció molt potent".

DE PUNTA A PUNTA DE MÓN

Catalansalmon s'ha convertit en l'ambaixada virtual dels catalans al món, oferint un servei de valor i qualitat a persones, institucions i empreses de Catalunya. Després de 20 anys de recorregut, la plataforma gestiona o forma part de més de 300 grups de WhatsApp de comunitats catalanes d'arreu del planeta. Aquests grups també s'apleguen per especialitats temàtiques: de catalans que comparteixen el fet de tenir mascotes a culers d'arreu del planeta, fins a

docents o emprenedors. També ha promogut seminaris gratuïts de temàtiques d'actualitat impartits per experts catalans reconeguts en diversos àmbits professionals. Durant dues dècades, la plataforma ha estat una eina útil per a la majoria de catalans residents a l'exterior, especialment durant la covid-19. "Va ser un moment de màxima solidaritat", recorda Marzabal.

VOT PREGAT, LLEI ELECTORAL CATALANA I PLA RETORN

Més enllà de connectar catalans i catalanes a l'exterior, Catalansalmon ha desenvolupat projectes i iniciatives per garantir els drets de la comunitat catalana de l'exterior conjuntament amb la Federació Internacional d'Entitats Catalanes (FIEC). El cas més rellevant ha estat la denúncia pel vot exterior fins a la derogació del vot pregat a través del web Vullvotar. "Vam acreditar mig miler de persones per exercir d'observadors a les ambaixades espanyoles en les eleccions catalanes posteriors a l'1-O, en ple 155", recorda Marzabal.

Actualment, Catalansalmon ha focalitzat la seva acció en dues iniciatives. La primera és impulsar una iniciativa legislativa popular (ILP) perquè el Parlament aprovi una llei electoral catalana. Catalunya és l'única comunitat autònoma que no té una llei electoral pròpia, i perquè la iniciativa prosperi calen 50.000 signatures. "És una reivindicació històrica. Serà l'única manera de poder gestionar millor el vot exterior", subratlla. En els darrers mesos, hi ha hagut trobades amb la majoria de grups parlamentaris. "S'està cuinant a foc lent", rebla. La segona iniciativa és l'operació retorn. "Els diferents governs que han tingut responsabilitat en l'acció exterior n'han fet grans anuncis i tot ha quedat en paper mullat. Cal una política de retorn eficaç i creïble", apunta.

També ha desenvolupat projectes i iniciatives per garantir els drets dels catalans residents a l'estranger: del vot exterior al pla de retorn

Sergi Marzabal és l'impulsor de la plataforma catalansalmon.com. Foto: Joanna Chichelnitzky

A més, Catalansalmon també és una font per als mitjans de comunicació catalans. “Quan hi ha un atemptat o un terratrèmol a l’exterior, els periodistes sempre em demanen poder parlar amb catalanes de la zona afectada”, recorda Marzabal. I també actua com a eina vehicular amb les comunitats catalanes: “Cal que els casals mancomunin més i millor”, suggereix Marzabal.

CAP AL RECONeixEMENT DE LA GENERALITAT

Un dels reptes de Catalansalmon és obtenir, ara sí, el reconeixement oficial de la Generalitat de Catalunya, un distintiu que permetria a la plataforma optar a subvencions. Durant 20 anys de funcionament, Catalansalmon s’ha finançat mitjançant les butxaques dels seus administradors perquè, segons assenyalen, “no té publicitat ni rep subvencions”. Per això, la plataforma està oberta a rebre donacions que serveixin per cobrir les despeses. Aquells qui vulguin aportar una donació ho poden fer de forma virtual o mitjançant PayPal.

El distintiu del reconeixement del Govern també té una intenció clara: poder tenir veu i vot al Consell de la Catalunya Exterior, un òrgan en el qual es decideixen bona part de les accions que afecten directament els catalans i catalanes residents a l’estranger. Amb el distintiu del reconeixement sota el braç, Catalansalmon vol ser encara més protagonista en la presa de decisions que afecten la Catalunya Exterior. “Volem continuar sent la plataforma de suport incondicional de les catalanes i els catalans a l’estranger”, rebla Marzabal. Dues dècades de recorregut per a una plataforma imprescindible que mereix, amb escreix, la Creu de Sant Jordi.

Un dels reptes és obtenir, ara sí, el reconeixement oficial del Govern, un distintiu que permetria optar a subvencions i, sobretot, a tenir un lloc amb veu i vot al Consell de la Catalunya Exterior

La nova revista en paper

exterior

es distribuirà a 60 països

La revista en paper *Exterior* es podrà llegir físicament en països com Cuba, l'Índia, Sud-Àfrica, Singapur, els Emirats Àrabs Units o Tuníssia, entre d'altres.

exterior

x @ f

Primavera 2025
exterior.cat

La revista que explica què fa Catalunya al món

“
Soc la primera dona que presideix
una institució a Suïssa que té
170 anys d'història. Ja era hora!

**Anna
Fontcuberta**

Presidenta de l'Escola Politècnica Federal de Lausana

El Grup Comunicació 21 ha impulsat l'edició en paper d'Exterior, el mitjà especialitzat en la Catalunya Exterior. La revista, de periodicitat bianual, tindrà un tiratge de 3.000 exemplars i complementarà l'activitat periodística diària al digital. Publicarà reportatges, entrevistes i articles d'opinió que posen en valor què fa Catalunya al món. És previst que es distribueixi gratuïtament al centenar d'entitats, col·lectors internacionals i organismes catalans d'arreu del món. La revista Exterior es distribuirà en una seixantena de països.

"L'aposta pel paper permetrà reforçar i complementar, encara més, la feina diària de l'edició digital i, al mateix temps, reivindicar més que mai el format paper, que tot i que es troba en entredit per la forta penetració del digital, encara té el seu distintiu de prestigi", assegura el director editorial, Quim Miró.

"Exterior.cat va néixer el gener del

2019 per cobrir, diàriament, una demanda informativa des d'una òptica diferent i complementària a la dels altres periòdics digitals catalans", explica. "Fins aleshores, no hi havia cap mitjà de comunicació especialitzat en la Catalunya Exterior. Ho hem fet amb un periodisme rigorós, professional i atractiu", reconeix.

El mes d'abril, Exterior.cat ha superat els 40.000 usuaris únics, segons l'auditoria d'OJDinteractiva, convertint-se així en el mitjà amb més difusió de la Catalunya Exterior. Miró afegeix que "continuem amb la mateixa recepta: no fem cap concessió a la informació banal o polèmica, ni volem créixer a qualsevol preu ni amb pescaclics ni audiències artificials o no auditades".

A més dels perfils a les xarxes socials, la publicació està consolidant una comunitat de lectors, també, a través d'un butlletí gratuït de notícies de periodicitat mensual.

exterior.cat

2019

El 21 de gener neix Exterior.cat

El Grup Comunicació 21 posa en marxa Exterior.cat amb un lema: explicar què fa Catalunya al món. Té la voluntat de contribuir a donar visibilitat a l'acció exterior del Govern, així com a l'Institut Ramon Llull i ACCIÓ, a més de la tasca de catalanes i catalans residents a l'estranger.

2020

Més múscul: col·laboradors i columnistes

Exterior.cat agafa múscul amb la suma de columnistes i col·laboradors. Així, hi suma el corresponent d'El Punt Avui a l'Àsia-Pacífic, Josep Solano; la periodista i comunicadora internacional i cultural, Mireia Domènech; el periodista i assessor en polítiques de comunicació a Centre i Sud-amèrica, Daniel Condeminas, i el polític català resident a Roma, Narcís Pallarès.

2021

L'IPECC distingeix Quim Miró

El director editorial d'Exterior.cat, Quim Miró, és distingit per la seva tasca de projecció de la llengua i la cultura catalanes al món des dels Estats Units en la 33a edició del Premi Josep Maria Batista i Roca – Memorial Enric Garriga Trullols que promou l'Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana (IPECC).

Una divisió de revistes temàtiques en creixement

El **Grup Comunicació 21** està fent una aposta per noves publicacions híbrides que combinen des de l'arrel el paper i el digital. A la degana del sector, **Comunicació 21** (amb més de 25 anys d'existència), s'hi sumen **Orgull**, la primera revista de reflexió LGTBI+, i **Cultura B**, la plataforma de tendències culturals metropolitanes.

El projecte de referència del Grup Comunicació 21 és **Línia**, el diari de proximitat de l'àrea metropolitana de Barcelona amb 20 publicacions locals en paper i digitals. Línia – Comunicació 21 es va convertir el març de 2025 en el primer diari metropolità que arriba als 300.000 lectors digitals en llengua catalana, i va entrar per primera vegada al rànquing dels 15 digitals en català més llegits de Catalunya.

2022

Cicle de xerrades a l'Espai Línia

Per complementar la informació diària de l'edició digital hi ha una programació estable amb xerrades a l'Espai Línia, seu del Grup Comunicació 21. Hi han participat exconsellers d'Acció Exterior (Victòria Alsina i Meritxell Serret), delegats i delegades del Govern, i representants d'entitats que projecten Catalunya al món.

2023

Impulsem el Premi Casal Català de l'Any

El Premi Casal Català de l'Any neix per posar en valor la tasca que fan els diferents casals i associacions arreu del món. Té una periodicitat anual, no té dotació econòmica, i s'entrega cada any a un casal diferent. Els guanyadors de les dues primeres edicions han estat el Cercle Català de Madrid (2023) i el Centre Català de Lausana (2024).

2024

Premi Adifolk a Quim Miró

Adifolk distingeix Quim Miró amb el Premi Adifolk 2024 en la categoria de Personalitat de l'Any per "la projecció i difusió internacional de la tasca de promoció de la cultura popular catalana a través d'Exterior.cat, la publicació de referència que explica què fa Catalunya al món", segons el jurat. El premi es lliura en la setena gala dels Premis Adifolk a Móra d'Ebre.

Catalunya al món

Els protagonistes de l'acció exterior catalana

El mural posa en el mapa les entitats, colles castelleres internacionals i organismes catalans d'arreu del món. Actuen com a punt de trobada, fomenten el vincle des de l'exterior amb Catalunya a través de la llengua i la cultura, i promouen el coneixement dels seus respectius països d'acollida.

El mapa mundi es podrà visitar a la sala auditori de l'Espai Línia.

Javi López

Vicepresident del Parlament Europeu

La cultura catalana en diàleg amb el món

Vivim temps de canvis profunds, l'equilibri de seguretat que havia sostingut Europa durant més de vuit dècades s'ha esquerdat de manera alarmant. Davant d'aquesta nova realitat, cal que Europa revisi, amb urgència i determinació, el seu paper en un món cada cop més incert i convuls.

Europa no pot continuar confiant exclusivament en tercers per garantir la seva seguretat. Cal que esdevingui un actor de seguretat per dret propi. El món que emergeix és més hostil, més imprevisible, i exigeix una resposta europea que sigui coordinada, sobirana i contundent. Europa pateix una fragmentació considerable en matèria de defensa, amb sistemes duplicats i mancances greus en àrees estratègiques. No es tracta d'invertir més, sinó millor i més europeu, impulsant una base industrial pròpia en l'àmbit de la defensa, amb capacitat real d'innovació i competitivitat.

L'autonomia estratègica europea també és una qüestió econòmica. Des de la crisi del 2008, la Unió Europea arrossega una bretxa creixent respecte d'altres potències, especialment pel que fa a la innovació i a la competitivitat. En un moment en què els Estats Units opten per una política industrial més proteccionista i la Xina avança ràpidament en sectors estratègics, Europa no pot quedar-se enrere.

Cal actuar en tres línies fonamentals. En primer lloc, enfortir el mercat interior, especialment en sectors com l'energia o el sector digital. En segon lloc, aprofundir en la simplificació administrativa, per augmentar la iniciativa empresarial i l'atracció d'inversions. I, finalment, diversificar les nostres aliances comercials, perquè no podem dependre d'un sol soci ni d'un sol model econòmic.

Finalment, no podem oblidar el context de pressió creixent que pateixen les democràcies europees. Rússia, a través de campanyes de desinformació, i els Estats Units, amb el poder cada cop més gran dels oligarques digitals, intenten influir en els processos electorals. Les xarxes socials, malgrat els seus beneficis, s'han convertit en un terreny fèrtil per a la manipulació. Per això, la seguretat també passa per blindar el debat públic, garantir la veracitat de la informació i reforçar la resiliència democràtica.

El món s'ha tornat més complex i més exigent. I Europa ja no pot actuar com si res no hagués canviat. Ens trobem davant una cruïlla històrica: o prenem la iniciativa i ens dotem de les eines per defensar la nostra seguretat, economia i democràcia, o quedarem relegats a ser un actor passiu, depenent de les decisions d'altres. El moment és ara: el futur d'Europa és a les nostres mans.

”

Ens trobem davant una cruïlla històrica: o prenem la iniciativa o quedarem relegats a ser un actor passiu, depenent de les decisions d'altres.

El moment és ara: el futur d'Europa és a les nostres mans

Juvé & Camps

El valor d'obrir camí

La Catalunya de totes i tots.

Escaneja aquest
codi QR i consulta
el Pla de Govern.

Generalitat
de Catalunya

El Govern de
Tot-hon!!!